

Telers willen weten wat er speelt in de uienteelt

Deelnemers studieclub verleggen hun grenzen

Wat spuit een Belg, hoe zet een Fransman zijn uien af en welk ras teelt de buurman? De leden van de Uienstudieclub Haarlemmermeer hebben er een aardig beeld van. Ze reizen regelmatig en het lidmaatschap van toeleveranciers garandeert kennisuitwisseling. AkkerMagazine ging mee op veldexcursie.

'En omstreken', staat er als toevoeging achter de naam van Uienstudieclub Haarlemmermeer. Dat mag je ruim opvatten. Van net boven Rotterdam tot aan de buitendijken van de Wieringermeer en een stuk van de Flevopolder zijn er telers bij de club aangesloten. Het grote bereik heeft twee redenen: de telers in Flevoland zijn daar ooit heen verhuisd vanuit het Westen. Zij wilden graag lid blijven. Anderzijds trekt de club akkerbouwers aan uit gebieden waar studiegroepen minder actief zijn.

Naast een winterlezing, waarbij standaard iemand uit de handel wordt uitgenodigd om zijn visie te geven op de markt, trekken de akkerbouwers er in het groeiseizoen regelmatig op uit. Meestal is de organisatie van een middag of avond in handen van een van de toeleveranciers die ook lid zijn van de club. Vanavond bijvoorbeeld neemt CAV Agrotheek de mannen mee naar proefboerderij Oostwaardhoeve in Slootdorp, waar proeftuin Zwaagdijk enkele proeven in zaaiuien heeft

aangelegd. Aansluitend staat er een bezoek op het programma aan een perceel perspot-zaaiuien en als afsluiting een barbecue bij het gloednieuwe pand van CAV in Wieringerwerf.

Nieuwe middelen

Na een kop koffie in de machineloods van de Oostwaardhoeve is het tijd om het veld in te gaan. Onderzoeker Henk de Vries van Proeftuin Waagdijk neemt zijn bezoek mee

Onderzoeker Henk de Vries van Proeftuin Zwaagdijk geeft leden van de Uienstudieclub Haarlemmermeer tekst en uitleg bij een gewasbeschermingsproef

naar het perceel pal naast het bedrijf, waar enkele gewasbeschermingsproeven liggen. Altijd een dankbaar onderwerp, volgens voorzitter van de studieclub Rolf van den Berg: „Je ziet met eigen ogen wat nieuwe middelen doen en je wisselt ervaringen uit over doseringen en middelencombinaties. Dan is het een voordeel dat er mensen uit de handel meelopen. Die weten vaak net even wat meer over de achtergronden van middelen.“

Het gezelschap loopt langs het registratieonderzoek voor fungiciden. Daar valt weinig aan te zien. Het dient vooral voor residumetingen, vertelt De Vries. Maar de telers vinden het wel interessant om te horen dat er aardig wat nieuwe schimmelbestrijders in de pijplijn zitten. De Vries: „Ik ben voor zes verschillende opdrachtgevers bezig.“ Blijkbaar is er voor de middelenfabrikanten nog voldoende geld te verdienen in uien. Even verderop worden meerdere nieuwe onkruidbestrijdingsmiddelen getest op hun werking. Gelukkig is de toelatingssituatie op het gebied van herbiciden stukken beter dan enkele jaren geleden, vindt de groep. Toen was het een hele puzzel om de uien schoon te houden. Nu kost ze dat weinig moeite. Zeker in een jaar als dit, waarin de bodemherbiciden goed hun werk hebben gedaan. Ook op het proefveld is dat het geval. De Vries heeft onkruid gezaaid om het de middelen flink lastig te maken. In de nulveldjes is geen ui meer te zien, de meeste andere plotjes zijn vrij schoon. Wel is er nogal wat straatgras te vinden, maar daar heeft De Vries bewust niet tegen gespoten, om te kijken wat de nieuwe middelen er van meepakken.

Vloeibaar is goedkoper

De rondleiding eindigt bij een proefveld waar korrelvormige kunstmest wordt vergeleken met verschillende vloeibare varianten. Eventuele verschillen tekennen zich eind juni nog niet duidelijk af, al lijken de veldjes die hun voeding in korrelvorm hebben gekregen licht in het voordeel. Het onderwerp leeft onder de uientelers. Niet

zozeer omdat de ene meststof veel beter zou zijn dan de andere. Maar vooral omdat vloeibare meststoffen prijstechnisch een stuk aantrekkelijker zijn.

Piet Brouwer, akkerbouwer in Wieringerwerf is om die reden volledig overgestapt op vloeibaar. „Ik spoot altijd al Urean in de tarwe voor mijn buurman, voor wie ik wat loonwerk doe. Vorig jaar heb ik in mijn eigen gewassen ook wat ervaring opgedaan met vloeibare meststoffen. Dat beviel prima. Dit jaar ben ik volledig overgestapt op vloeibaar. Op mijn uienland heb ik voor het zaaïen 100 liter polyfosfaat en 65 liter Urean gespoten. Daarna heb ik de stikstofbemesting aangevuld met Urean tot 130 kg zuivere stikstof per hectare, inclusief een beetje bladvoeding. Kali heb ik apart gestrooid in korrelvorm. Ik schat dat ik per zuivere kg stikstof ongeveer eenderde goedkoper uit ben dan met kalkammon. Al moet ik dan wel op tijd bestellen. Het enige nadeel was dat ik met die huurboxen zat. Een eigen tank werkt denk ik gemakkelijker.“

Perspot-zaaiuien

Een kort ritje met de auto brengt de deelnemers naar de volgende stop. Het is een perceel geplante rode zaaiuien van studieclubdeelnemer Dirk Jansen uit Slootdorp. Hij boert in maatschap met zijn vader en werkt daarnaast als adviseur voor CAV Agrotheek. De uien op het perceel zijn voorgetrokken in de kas. Rond half april zijn de kluitplantjes met een slaplantmachine geplant.

„Het is geen vroeg perceel, omdat de grond slempgevoelig is. Toch konden we eerder planten dan dat we hadden kunnen zaaïen. Met zaaïen koekt de boel sneller aan. Niet dat we haast hadden hoor. Vroegheid is voor ons niet zo belangrijk. Het is geen primeurteelt. De uien moeten vooral grof worden.“ De uien gaan in de maat 60 tot 90 millimeter naar een verwerker. Hoewel er in de omgeving al langer ervaring is met de teelt van perspotuien, valt het niet mee om aan goed plantmateriaal te komen. Vorig jaar had Jansen pech met aantasting ►

Deelnemers

Jan Piet Sleutel

‘Elke drie jaar bestuurswissel garandeert actie’

Piet Brouwer, Wieringerwerf

‘In één keer over op vloeibare meststoffen’

Dirk Jansen, Slootdorp

‘Kwaliteit plantjes perspotui valt tegen’

Jan van 't Hul, Nieuw-Vennep

‘Voor perspotuien moet je gegarandeerd afzet hebben’

Serie studieclubs

Samen weet je meer dan alleen. De Nederlandse akkerbouwer schuwt er niet voor om zijn kennis te delen met collega's, om teelten op een hoger plan te brengen. In studieclubverband komen de cijfers op tafel, worden elkaars bedrijven bezocht of helpen externe deskundigen bij het beantwoorden van vragen. AkkerMagazine brengt een aantal akkerbouwstudieclubs in beeld. Van de traditionele akkerbouwgewassen tot grove groenten, en van teelt-techniek tot economie, vindt u in 2012 in iedere uitgave een verslag van een bijeenkomst. Deze keer: de Uienstudieclub Haarlemmermeer en omstreken.

WALIBI BIDDINGHUIZEN

AGRO TECHNIEK HOLLAND

Alles wat
Boeren boeit!

ATH 2012
5.6.7.8 SEPT

250 exposanten, 450 merken,
3.000 machines op 18 hectare
beursterrein vol met stands,
demonstraties & paviljoens

Dé vakbeurs voor veehouder,
akkerbouwer en loonwerker
met de nieuwste trekkers,
werktuigen, onderdelen en
stal- & melktechniek

Met onder andere:
Trekker demobaan
Stal van de toekomst
Akker van de toekomst
Werkplaats van
de toekomst
AgroVerkeer plein

WWW.AGROTECHNIEKHOLLAND.NL

HET GROOTSTE AGRO EVENEMENT VAN NEDERLAND
DAGELIJKS OPEN VAN 10 TOT 18 UUR. PARKEREN IS GRATIS.

Ten Brinke b.v.

- Gewasbescherming
- Teeltbegeleiding
- Zaaizaden

Groei in balans!

www.tenbrinkebv.nl

Creil (N.O.P.) Floraweg 1 0527-274030
Hengelo (Gld) Stellingweg 2c 0573-280956

Uienstudieclub Haarlemmermeer e.o.

De Uienstudieclub Haarlemmermeer en omstreken bestaat sinds 1987 en telt 63 leden. Behalve telers bestaat de groep uit mensen die actief zijn in de uienveredeling/zaadhandel en toeleveranciers op het gebied van gewasbescherming. De leden-telers wonen ruwweg in de driehoek Rotterdam-Wieringermeer-Flevoland. Het is een actieve club. Jaarlijks zijn er drie veldbijeenkomsten, een bewaarbijeenkomst, een winterlezing en een excursie. Om het jaar gaat die excursie naar het buitenland. Dit jaar was dat Denemarken. Leren van elkaars ervaringen op het gebied van teelttechniek staat voorop bij de deelnemers.

door bollenmijt, dit jaar waren de plantjes slungelig en zaten er onvoldoende stuks in een kluit. Er zouden vijf plantjes in een kluit moeten zitten, maar een blik in het veld leert dat de aantallen sterk wisselen. Ook het planten ging niet optimaal vanwege het lange loof.

Naast een risicovolle teelt, is het een dure teelt. Met 110.000 planten maal 2 cent gaat er voor 2.200 euro de grond in. De collega-telers zien daarom nogal wat beren op de weg. „Het is niet iets wat je zomaar eens even probeert”, zegt Jan van 't Hul uit Nieuw-Vennep. „Je moet zeker weten dat je er afzet voor hebt. Ik zou er zelf denk ik eerder voor kiezen om wat ruimer te zaaien.” Jansen denkt dat voor opbrengst in combinatie met voldoende grofte, perspotuilen bedrijfszekerder zijn. „75 procent 60 millimeter opwaarts moet lukken.

Maar voor genoeg opbrengst zal de kwaliteit van het plantmateriaal omhoog moeten.”

Reis naar Denemarken

Tijdens de barbecue praten de telers uitgebreid bij. Sommigen zien elkaar de volgende week weer, tijdens een reis naar Denemarken. Iedere twee jaar bezoekt de groep een ander land. Vaak zijn het de zaadfirma's die de reis op touw zetten, omdat ze overal contacten hebben. De ongeschreven code is: als zaadfirma X de reis organiseert, dan gaan de studiegroepleden die werken voor andere zaadfirma's niet mee. Maar ook lang niet alle akkerbouwende leden gaan mee. Ze moeten thuis de dagen kunnen missen en er zijn uiteraard ook kosten verbonden aan de reis. „Als het even kan, dan doe ik het”, zegt Jan Piet Sleutel, sinds 1996 lid van de club. Hij boert

samen met zijn zoon in Wieringerwerf. „Het is altijd leerzaam om te zien hoe ze het in een ander land doen. Dan zie je bijvoorbeeld dat ze in Frankrijk flink aan de weg timmeren. Grote percelen, schone grond, prachtig klimaat. En opbrengsten die er niet om liegen. Dan denk je dat ze het qua kostprijs van ons moeten kunnen winnen. Totdat je hoort wat het die boeren kost om hun uien van water te voorzien. Wat dat betreft zitten we in Nederland gunstig. Maar de concurrentie zit niet stil.”

Sleutel is blij dat de uienstudieclub zo actief is. „Het is natuurlijk gezellig, maar je leert ook veel. Telers zijn allemaal vindingrijk. Ook denk ik dat het een goede zaak is dat onze bestuursleden maximaal drie jaar mogen zitten. Dat levert weer nieuwe ideeën op en iedereen heeft weer andere contacten. Daar moet je het toch van hebben.” ■

